

ת"פ 8722/12/13 - מדינת ישראל נגד יעקב מימוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 8722-12-13 מדינת ישראל נ' מימוני
תיק חיצוני: 141857/2013
בפני כבוד השופטת אושרית הובר היימן
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם יעקב מימוני

החלטה

לפני בקשת ב"כ הנאשם לזימון מחדש של עדי תביעה 2 ו- 4. טעמי הבקשה פורטו בעל פה ע"י הסניגור, בדיון מיום 10.05.18.

יצוין, כי זוהי הפעם השניה, שהסניגור עותר לזמן מחדש את עדי התביעה הנ"ל. לבקשתו הראשונה, התייחסתי כבר בהחלטתי מיום 09.02.17, שם דחיתי את הבקשה, מן הטעם ש"לא הובהר מה עלה מראיות התביעה בשלב המאוחר לעדותם, שהפתיע את הנאשם או העלה מידע חדש, שיש בו בכדי להוות עילה לזימון שכזה".

יובהר, כי מאז מתן ההחלטה האמורה לא התרחש דבר מה חדש בתיק, למעט דחיית בקשת הסניגור לגילוי חומר חקירה, בהתאם להחלטתי המנומקת מיום 07.04.18.

אם כן, כבר על פני הדברים, משלא התחדש דבר בתיק ולא השתנה מצב הדברים מבחינה מהותית וראייתית, לא היה מקום לעורר את הבקשה מחדש.

אולם, לא אסתפק באמור לעיל ואתייחס לטענות הסניגור. אציין, כי באופן דומה ליתר הבקשות שהתבקשו ע"י ב"כ הנאשם במהלך חיי התיק, גם הבקשה דנא נטענה באופן כוללני, שאינו מנומק כדבעי, ללא כל הפניות לפרוטוקול או לפסיקה רלוונטית, ותוך ערבוב בין טענות שעניינן סדרי דין ואחרות שעניינן במהות. בכל זאת, עשיתי כמיטב יכולתי להתייחס לכל אחת מטענות הסניגור, כפי שתפורטנה להלן.

בדיון, מיום 10.05.18, טען ב"כ הנאשם כי "מי שהיה צריך להיחקר ראשון זה בשארי", בכווננו לעד תביעה 6, וכי מאחר ולא נחקר ראשון, "זה שיבש קצת את ההגנה".

אולם, לא ברור על בסיס מה הסיק ב"כ הנאשם, כי עד תביעה 6 יחקר ראשון. זאת ועוד, ממילא סדר הבאת הראיות מטעם התביעה נתון לשיקול דעתו של התובע, ואין התביעה קשורה בסדר כלשהו בהעדת עדיו. הטענה כי "זה שיבש

את ההגנה" נטענה באופן כוללני ובלתי מנומק. מכל מקום, מאחר וכאמור התביעה אינה קשורה בסדר הבאת עדים מסוים, היה על הנאשם להיערך מבעוד מועד למקרה שבו העד בשארי (שהוא אגב, ממילא לא עד תביעה מס' 1 עפ"י כתב האישום) יחקר בשלב מאוחר יותר של פרשת התביעה. עוד יצוין, כי ב"כ הנאשם לא טרח לציין, מה מתוך עדותו של העד בשארי, עורר סוגיה עובדתית חדשה, אשר דורש בירור נוסף עם עדי התביעה שכבר נשמעו.

טענה נוספת שנטענה היא, שב"כ הנאשם נדרש לחקור את עדי תביעה 2 ו- 4, אודות הראיה החסויה, לעניין זה התייחס ב"כ הנאשם לידיעת המודיעינית שהוגשה (ת/2). דא עקא, שידיעה זו הוגשה לתיק בית המשפט **לפני** עדותם של עדי תביעה 2 ו- 4, ולא הייתה כל מניעה שייחקרו על כך.

עוד נטען, כי הודעתו של הנאשם ניתנה תחת תנאי לחץ וכפייה, אך זו הייתה טענת הנאשם לאורך כל הדרך ועדי התביעה נחקרו על כך, ולמצער - לא הייתה כל מניעה לחקור אותם על כך, בעת שהעידו בבית המשפט.

ביחס לטענות הסניגור, בדבר סתירות בעדויות התביעה והעדר דבר מה נוסף, הרי שאלו הן טענות לגופו של עניין, שדין להישמע במסגרת הסיכומים ואין בהן בכדי להוות עילה לזימון עדי תביעה שכבר העידו, להעיד בשנית.

לסיכום, לא עלה בידי ב"כ הנאשם להצביע על עילה כלשהי, כגון נסיבה חדשה, התפתחות לא צפויה, או עובדה שלא הייתה ידועה, שיש בה בכדי להצדיק זימון עדי התביעה 2 ו- 4 לעדות נוספת, ולפיכך החלטתי מיום 19.01.17, שלא לאפשר זימון מחדש, תיוותר על כנה.

מן הנימוקים האמורים, הבקשה נדחית.

יובהר, כי התיק קבוע לדיון ליום 19.07.18, בשעה 08:30, לשמיעת פרשת הגנה בכללותה וסיכומים על פה.

בדיון שהתקיים ביום 19.01.17 (עמ' 60, ש' 6), מסר הסניגור, כי פרט לנאשם, ישנם עדים שברצונו להעיד כחלק מפרשת ההגנה. יובהר, כי ככל שנידרש זימונו של מי מהעדים, באמצעות בית המשפט, **על ב"כ הנאשם להגיש בקשה לזמנם, וזאת עד ליום 25.06.18.**

המזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, 17 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

